

ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ (SYNECTICS)
CREATIVE THINKING IN ENGLISH LANGUAGE OF PRATHOMSUKSA
VI STUDENTS USING SYNECTICS MODEL

วิไลวรรณ ฮานต้า (Wilaiwan Hantam)*

ดร.ธีรชัย เนตรนอมศักดิ์ (Dr.Teerachai Nethanomsak)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสำราญหินลาด อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 18 คน การวิจัยในครั้งนี้ใช้รูปแบบที่ยังไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre-experimental Design) เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี โดยให้การทดลองหนึ่งครั้ง (One-shot case study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดัดแปลงตามแนวคิดของทอแรนซ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 90.02 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่ง เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ รูปแบบซินเนคติกส์

KeyWords: Creative Thinking in English Language, Synectics Model

* นักศึกษาลำดับชั้นศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

The purpose of this research was to study creative thinking in English language of Prathomsuksa VI students using Synectics Model. It was stipulated that students gained at least 70% of an average mean of 18 Prathomsuksa VI (grade 6) students in Bansamranhinlad school, Nongrua district, Khon Kaen Province under the jurisdiction of the Office of Khon Kaen Educational Service Area 5 during the second semester of 2008 academic year. The study was based on pre experimental design in the form of one-shot case study. Instruments constructed by the researcher were: 1) the fifteen lesson plans which took 15 hours focusing on creative thinking in English language. 2) creative thinking test adapted from Torrance. Data were analyzed by percentage. The research findings showed that the students made an average mean score of 90.02% in creative thinking and the total of 18 students or 100% of the group passed the prescribed criterion of 70% which met the objective of the study.

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณลักษณะทางความคิดอย่างหนึ่ง ที่เป็นความสามารถในการมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวหรือไม่ซ้ำแบบใคร มีความแปลกใหม่ และเป็นการเชื่อมโยงสิ่งไม่สัมพันธ์กันให้กลายเป็นสิ่งใหม่ได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์สามารถยืดหยุ่นเพื่อปรับตนตามสถานการณ์ต่างๆ อดทน อดกลั้น กล้าเผชิญและยอมรับต่อสภาพที่เป็นจริง มีความพึงพอใจและมีชีวิตที่เป็นสุข สามารถสร้างสรรค์ตนเองและสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในลักษณะที่เหมาะสมจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ (อารี พันธุ์มณี, 2540)

ในสังคมโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น การแก้ปัญหาด้วยวิธีเดิมๆ มักจะใช้ไม่ได้ผลทุกครั้งดังนั้น ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นทักษะการคิดที่สำคัญ เพราะเป็นการฝึกให้เป็นบุคคลรู้จักยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ต่างๆ

ไม่หันเหไปกับปัญหาต่างๆ ที่เข้ามาล้อมอีกทั้งยังช่วยพัฒนาสติปัญญาทำให้เป็นคนเฉลียวฉลาด ทำให้เห็นโอกาสใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาและยังนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นพบสิ่งใหม่ๆ ตลอดจนการพัฒนาสังคมในรูปแบบใหม่ๆ สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และก่อให้เกิดประโยชน์ให้แก่สังคมได้อย่างมากมาย (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2549, 2551) และเพื่อเป็นการสนองรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (2), (3) และเพื่อให้มาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านผู้เรียน ที่ให้ความสำคัญยิ่งเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการคิด เพื่อมุ่งปลูกฝังและพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีคุณภาพ เพราะประเทศใดมีบุคคลมีความคิดสร้างสรรค์เป็นจำนวนมากนับได้ว่ามีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า จะสามารถนำพาประเทศชาติให้เกิดการพัฒนาและเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ในทุกๆ ด้าน (อารี พันธุ์มณี, 2543)

จากบริบทในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสำราญหินลาด อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม การสอนของครูและสังเกตพฤติกรรมการเรียนของ นักเรียน พบว่าครูยังคงใช้ระบบการเรียนการสอน ที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้คิดค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ส่วนพฤติกรรม การเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนไม่กล้าแสดง ความคิดเห็นโต้แย้งกับเพื่อนหรือกับครู และไม่ค่อย กล้าตอบคำถามว่าทำไมหรือเพราะเหตุใด แสดง ให้เห็นว่านักเรียนขาดการแสดงออกทางความคิด สร้างสรรค์ทางภาษา และจากผลการรายงาน การประเมินคุณภาพสถานศึกษา โดยสำนักงานรับรอง มาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในด้านมาตรฐานผู้เรียนมาตรฐาน ที่ 4 ทั้งสองรอบที่ผ่านมา ผลปรากฏว่ารอบแรก ในปี พ.ศ. 2546 ผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ และรอบที่สอง พ.ศ. 2549 ผลการประเมินอยู่ใน ระดับปรับปรุง (สมศ., 2549) จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า คุณภาพของนักเรียนในการคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ อยู่ ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก

Gordon (1996) กล่าวว่า ความคิด สร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งของงานในชีวิตประจำวัน และการใช้ชีวิตส่วนตัวของเราทุกคน โดยถูกนำมา ใช้ในการเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหา ทำให้เข้าใจ ผู้อื่นมากขึ้นและยังส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ใน สังคมให้ดีขึ้นด้วย และความคิดสร้างสรรค์ก็เกิด ขึ้นได้ในทุกสาขาวิชาไม่ใช่เฉพาะวิชาศิลปะหรือวิชา วิทยาศาสตร์เท่านั้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับคำกล่าว ของ อารี พันธุ์มณี (2543) ว่าความคิดสร้างสรรค์

พัฒนาได้ด้วยการสอน ฝึกฝนและการปฏิบัติที่ถูกต้องวิธี ถ้าส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ตั้งแต่เด็กวัยเยาว์ ได้เท่าใด ก็ยิ่งจะเป็นผลดีมากขึ้นไปเท่านั้น เพราะเป็น ช่วงที่เด็กมีจินตนาการสูง ศักยภาพด้านความคิด สร้างสรรค์ของเด็กกำลังพัฒนา หากเด็กวัยนี้ได้รับ ประสบการณ์หรือกิจกรรมที่เหมาะสมต่อเนื่องกันไป เป็นลำดับ นับเป็นการเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ เท่ากับเป็นการวางรากฐานความคิด สร้างสรรค์ที่มั่นคงในวัยต่อมา ดังนั้นรูปแบบ ชินเนคติคส์เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจเพราะ รูปแบบชินเนคติคส์ มีแนวคิดที่ว่าปัญหาที่เราคุ้น เคยมากเกินไปจนกลายเป็นอุปสรรคทำให้เราไม่ สามารถคิดอะไรใหม่ๆ ได้ การอุปมาหรือเทียบ เคียงในลักษณะที่เราไม่คุ้นเคยจะช่วยกระตุ้นให้เรา คิดในมุมมองที่แตกต่างได้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ ศักดิ์, 2549) และจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ เกี่ยวกับการสอนโดยใช้รูปแบบชินเนคติคส์ของนัก วิจัยหลายท่าน อาทิเช่น สนอง อินละคร (2537), อรอนงค์ ประมูลใหม่ (2539), ฉวีวรรณ พิเศษ สุทธิกุล (2543), พรทิพย์ ประการแก้ว (2543), จิราภรณ์ ประเสริฐสังข์ (2544), สุทธิกัญจน์ ทิพย์เกษร (2544), เพียว พันธนิษฐ์ (2545), จันจิรา นที (2548), เอี่ยมศิริ สวัสดิ์ธรรม (2548) และสุวรรณมา มะลิวัลย์ (2551) ได้นำรูปแบบนี้ไปทดลองใช้แล้ว ในหลายสาขาวิชา ส่วนวิชาภาษาอังกฤษจะเป็นเรื่อง เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่ผลการวิจัยก็ สอดคล้องเป็นไปในแนวเดียวกัน คือ หลังทดลอง นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น

จากหลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการสอนโดย ใช้รูปแบบชินเนคติคส์ สามารถส่งเสริมและพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ทุกระดับ ทุก สาขาวิชาในหลักสูตร ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอน

วิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสำราญหินลาด อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ด้วยการสอนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียน 3 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่นและความคิดริเริ่ม และคาดหวังว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญในการแสดงออกทางทักษะภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ และเพื่อเป็นแนวทางให้กับครูศึกษานิเทศก์ ผู้ที่สนใจหรือนักวิจัยคนอื่นๆ ที่สนใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสาระการเรียนรู้อื่นต่อไป

2. คำถามการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ มีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

1) **ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความสามารถทางสมองของนักเรียนในการเชื่อมโยงความความสัมพันธ์ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสะท้อนความคิดออกมาเป็นคำหรือประโยค ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบอัตนัยชนิดเขียนตอบ โดยใช้ภาพและภาษาเป็นสิ่งเร้า ดัดแปลงจากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยภาษาเป็นสื่อตามแนวคิดของ Torrance (อารี รังสินันท์, 2526) จำนวน 3 ชุดๆ ละ 2 ข้อ ประกอบด้วย ชุดการเขียนคำตามจินตนาการ ชุดผลที่เกิดตามมาและชุดการสมมติอย่างมีเหตุผล เพื่อวัดความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน 3 ด้าน คือ

1.1) **ความคิดคล่อง** หมายถึง คะแนนที่ได้จากผลรวมของการเขียนคำและประโยคจากการทำแบบทดสอบภายในเวลาที่กำหนด

1.2) **ความคิดยืดหยุ่น** หมายถึง คะแนนที่ได้จากผลรวมของคะแนนการจัดกลุ่มหรือประเภทที่มีทิศทางไปในแนวเดียวกันหรือคล้ายกัน

1.3) **ความคิดริเริ่ม** หมายถึง คะแนนที่ได้จากผลรวมของคะแนนจากการเขียนคำและประโยคที่มีความแปลกใหม่ แตกต่างและซ้ำกันน้อยที่สุด

2) **รูปแบบซินเนคติกส์** หมายถึง รูปแบบการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเปรียบเทียบเพื่อสร้างความสัมพันธ์ โดยใช้ความเหมือนหรือใช้ความคล้ายคลึงบางประการระหว่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งกับสิ่งอื่นๆ ซึ่งกิจกรรมการเปรียบเทียบมี 3 แบบ คือ การเปรียบเทียบโดยตรง การเปรียบเทียบโดยสมมติตนเป็นสิ่งอื่นและการเปรียบเทียบโดยใช้คู่คำขัดแย้ง รูปแบบการสอนนี้พัฒนาขึ้นโดยกอร์ดอนและคณะ (อิรัชย์ เนตรณอมศักดิ์,

ม.ป.ป.) การวิจัยในครั้งนี้ ใช้กลวิธีการสร้างสิ่ง
คุ้นเคยให้แปลกใหม่ เพื่อช่วยให้นักเรียนมองเห็น
บทเรียนในแนวคิดเดิมๆ ให้แตกต่างออกไปจากจุดเดิม

5. วิธีดำเนินการวิจัย

1) ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบที่ยังไม่เข้าขั้น
การทดลอง (Pre-experimental Design) เป็นการศึกษา
เฉพาะกรณี โดยให้การทดลองหนึ่งครั้ง (One-shot
case study) (จรรยา เสถบุตร, 2526)

2) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียน
บ้านสำราญหินลาด อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 จำนวน
18 คน

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

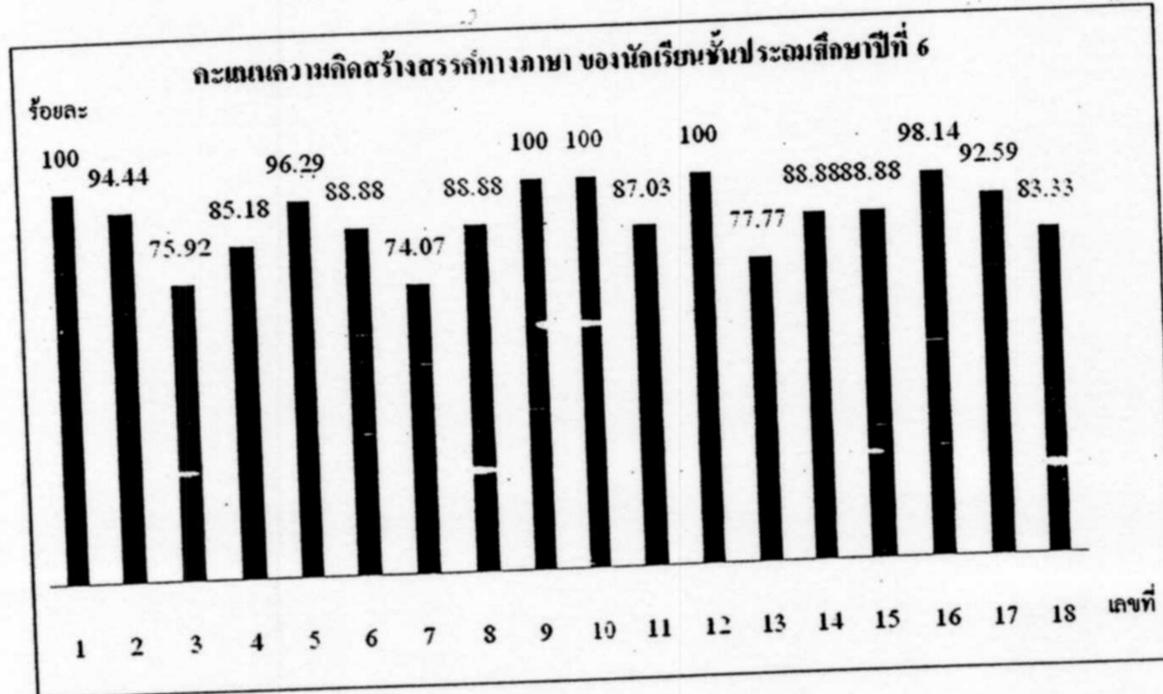
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์
และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา
อังกฤษ รายละเอียดของเครื่องมือ มีดังนี้

3.1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
รูปแบบซินเนคติกส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแนวคิด
และทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการสอนซินเนคติกส์
จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ๆ ละ 3 แผนการจัดการ
เรียนรู้ รวมเป็น 15 แผนการจัดการเรียนรู้ รายละเอียดของเนื้อหาแต่ละหน่วยมีดังนี้ Shapes and
Colors, In the House, Weather, Nature and The
Lion and the Mouse ใช้หลักพิจารณาประสิทธิภาพ
ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน
3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content
Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการ
เรียนรู้ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้คือ 0.80

3.2) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์
ทางภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลง
จากแบบ ทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัย
ภาษาเป็นสื่อ (Thinking Creatively With Words)
ตามแนวคิดของทอแรนซ์ เป็นแบบทดสอบอัตนัยชนิด
เขียนตอบเป็นคำและเป็นประโยค จำนวน 3 ชุด แบบ
ทดสอบแต่ละชุดมีจำนวน 2 ข้อ รวมแล้วมีข้อสอบ
ทั้งหมด 6 ข้อ แต่ละข้อให้เวลาทำข้อสอบ ข้อละ 10
นาที ใช้หลักการพิจารณาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ
สอบ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรง
ตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (IOC) ของข้อสอบกับวัตถุประสงค์
ผู้วิจัยพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ตั้งแต่ 0.67-1.00

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้
ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปรุมนิเทศ
เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนค
ติกส์ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ วิธีการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้
แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผนๆ ละ
1 ชั่วโมง ไปทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
15 ชั่วโมงจากนั้นทดสอบนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการสอบ 3 วัน โดยให้ทำ
แบบทดสอบวันละ 2 ข้อ ให้เวลาทำข้อละ 10 นาที
เพื่อประเมินความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษของ
นักเรียน

5) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์
ข้อมูลด้วยการใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล
โดยนำคะแนนจากการทำแบบทดสอบความคิด
สร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกคนมาหา
ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ เพื่อ
เทียบกับเกณฑ์ผ่านการประเมินตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

กราฟแสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ภาพแสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยสรุปว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 90.02 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงสรุปได้ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาร้อยละ 90.02

และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณมา มะลิวัลย์ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียน โดยใช้แนวคิดตามรูปแบบ Synectics Instructional Model ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียน ของนักเรียนที่ได้จากคะแนนการตรวจผลงานนักเรียนและแบบทดสอบท้ายวงจร มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.40 และมีจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เท่ากับร้อยละ 74.17 ผลการวิจัยของอรอนงค์ ประมูลใหม่ (2539) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่สอนโดยใช้กิจกรรม

จึงทำให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ยาวนานขึ้น สิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับคำกล่าวของวิลเลียม เจ.เจ. กอร์ดอนและคณะ (1996) ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตส่วนตัวของเราทุกคนและเกิดขึ้นได้ในทุกสาขาวิชา และธีรชัย เนตรนอมศักดิ์ (2549) กล่าวว่า การสอนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญของการไร้เหตุผล เพราะการไร้เหตุผลอาจเป็นช่องทางนำไปสู่สภาวะของสมองที่เอื้อต่อการเกิดความคิดใหม่ๆ ที่จะเพิ่มโอกาสในการแก้ปัญหาและเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ให้แต่ละบุคคลได้ ตลอดจนสอดคล้องกับคำกล่าวของอารี พันธุ์มณี (2543) และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2543) ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณลักษณะที่มีอยู่ในตัวคนทุกคนและสามารถส่งเสริมให้พัฒนาสูงขึ้นได้ด้วยการสอน การฝึกฝนและการปฏิบัติอย่างถูกวิธี อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง อีกทั้งคำกล่าวของกรมวิชาการ (2534) ว่า บรรยากาศที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นบรรยากาศที่เต็มไปด้วยการกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จะช่วย

ให้เด็กได้พบความคิดใหม่ๆ และคำกล่าวของอารี รังสินันท์ (2526) ว่า เด็กในวัยประถมศึกษาเป็นวัยที่เด็กมีความสนใจในการเขียนสร้างสรรค์และแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ในงานศิลปะตามความสนใจของตนเอง เด็กที่มีพัฒนาการทางภาษาก็จะสามารถเขียนบรรยายหรือแสดงความรู้สึกจินตนาการออกมาได้ดีเช่นกันจากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า นักเรียนมีความสุขในการทำงานกลุ่มร่วมกัน รู้จักการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบตามความถนัดของแต่ละบุคคล มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้เสร็จทันเวลาตลอดจนมีความมานะพยายามและมีความอดทนในการทำงานมากขึ้น มีแรงจูงใจภายในสูงในการทำงานให้สำเร็จ เกิดความภาคภูมิใจกับงานแต่ละชิ้นทั้งตนเองและของกลุ่ม และที่สำคัญนักเรียนมีทักษะในการค้นคว้า หาข้อมูลเพิ่มขึ้นโดยที่ไม่รู้ตัวดังที่อารี พันธุ์มณี (2540) กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์สามารถยืดหยุ่นเพื่อปรับตามสถานการณ์ อดทน อดกลั้น กล้าเผชิญและยอมรับต่อสภาพที่เป็นจริง มีความพึงพอใจและมีชีวิตที่เป็นสุข สร้างสรรค์ตนเองและสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในลักษณะที่เหมาะสม ช่วยให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้

7. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1) ครูควรยืดหยุ่นเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น และควรให้แบบฝึกหัดเสริมทักษะให้นักเรียนไปทำเป็นการบ้าน เพื่อจะได้ฝึกฝนและทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วย

2) ถ้านักเรียนคุ้นเคยกับกิจกรรมเปรียบเทียบแล้ว ครูลดบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะลงเพื่อให้นักเรียน

มีบทบาทมากขึ้น โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้นำแทนครูและมีเลขาของกลุ่มคอยบันทึกคำตอบต่างๆ จากกิจกรรมเปรียบเทียบของเพื่อนไว้ จะช่วยทำให้นักเรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ยาวนานขึ้น

3) ควรพิจารณาเลือกสื่อ ทั้งที่เป็นสื่อที่ทันสมัยจากเว็บไซต์ต่างๆ และสื่อที่เป็นของจริงที่มีอยู่ในชุมชนซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสนใจและมีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะในการสอนกิจกรรมเปรียบเทียบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

8. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). *ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎี การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). การคิดเชิงสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- _____. (2551). พัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ให้แก่องานในวัยเยาว์. *แม่และเด็ก*, 31(437), 124-125.
- จรรยา เสถบุตร. (2526). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. ขอนแก่น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทร์จิรา นที. (2548). ผลการจัดกิจกรรมซินเนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ ประเสริฐสังข์. (2544). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์และวิธีจินตนาการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉวีวรรณ พิเศษสุทธิกุล. (2543). การศึกษาผลการสอนเขียนเรื่องด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ (Synectics) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 224 701 เรื่องรูปแบบการสอนซินเนคติกส์: แนวคิดพื้นฐาน. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (เอกสารอัดสำเนา).
- พเยาว์ พันธนิษฐ์. (2545). การเปรียบเทียบผลของการใช้วิธีซินเนคติกส์ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการใช้วิธีซินเนคติกส์ควบคู่กับการใช้หลักฟรีแมคที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่ตัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรทิพย์ ประการแก้ว. (2543). การใช้ซินเนคติกส์ช่วยสร้างความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2541). ความคิดสร้างสรรค์ : ศักยภาพที่เสริมสร้างพัฒนาได้. วารสารวิชาการ, 1(8), 23-25.
- สุวรรณ มาลีวัลย์. (2551). การพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด และการเขียน โดยใช้แนวคิดตามรูปแบบ Synectics Instructional Model ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุทธิกัญจน์ ทิพยเกษร. (2544). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยการสอนแบบซินเนกติกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สมพงษ์ สิงหะพล. (2533). รูปแบบการสอนแบบซินเนกติกส์. วารสารสารพัฒนาหลักสูตร, 102, 4-8.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). การจัดการเรียนรู้แบบส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อารี พันธมณี. (2540). คิดอย่างสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ แกรมมี.
- _____. (2543). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- อารี รังสินันท์. (2526). ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- เอี่ยมศิริ สวัสดิ์ธรรม. (2548). การเปรียบเทียบผลการฝึกความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ด้วยกิจกรรมซิเนกติกส์ และกิจกรรมหมวกหกใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรอนงค์ ประมูลใหม่. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้กิจกรรม Synectics กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Joyce, B. & Weil M. (1996). Model of Teaching. 5th ed. Boston: Allyn.
- Kleiner, Charles S. (1991). The Effect of Synectics Training on Student's Creativity and Achievement in Science[Abstract]. Doctoral Dissertations, United State Internakonal University. In Dissertation Abstracts International. p. 792.

